

III. Revisionen.

291

ex odio enim intueri non poterat, at ex simulatione
debebat. In obliquum ergo aspectum contrariae
ipsum rationes adducebant, quem aspectum ipsamet
excusat, falsam scilicet causam adducens.

Pudeat te intueri ex adverso,
Polymnestor, in hujusmodi constituta malis.

Ad secundum par differentiarum transeamus.
Explicationem oculi ego voco, cum oculus, ut dicit
Quintilianus, hilaritate enitescit: *contrahi* vero dico,
cum tristitia quoddam ducit nubilum. Contractio-
nem autem & retractionem differenter statuo. In
retractione in profundum recedit repraesentatio fer-
me animi; in contractione cogitur in semetipsum
animus. Inter has contrarias dispositiones, est me-
dius constantiae habitus, cum nempe oculus neque
hiscit, neque cogitur. In hoc gradu gravitas aspe-
ctus reponitur.

Alia differentia erat ex recto aspectu, aut obli-
quo. Aspectus obliquus, qui & limus nuncupatur,
vel limis fieri oculis dicitur, ex cupiditate nascitur,
cum vel pudore impeditur, vel pudorem praeten-
dit. Femellae hoc aspectu amatores plerumque ir-
retiant. Nos vulgo *oculo cauto* respicere dicimus.
At invisos etiam homines, quibusque irascimur ita
quoque interdum respicimus: Dido penes Virgilium,
seu Didonis umbra Aeneam eo modo intuebatur.

Talibus Aeneas ardentem, & torva tuentem
Lenibat dictis animum, lacrymasque ciebat:

Illa Solo fixos oculos averfa tenebat,

Et torvus aspectus plerumque ex torvo intuitu di-
citur,

Quar.